

283

4/1982

ניסן התשמ"ב

יום הזכרון
התשמ"ב

Memorial Day
(1982)

משרד התקשורת
השירות הבולאי

MINISTRY OF COMMUNICATIONS
PHILATELIC SERVICES

אנדרטת חטיבת השריון בעין זיתים

על אס-הדרך לצפת שבגליל, ליד עין זיתים, נשקפת לעין הנוסעים בכביש אנדרטת-פלדה, לזכרם של חללי חטיבת שריון (מילואים) שחייליה לחמו בקרבות "קדש", ששת הימים ויום הכיפורים ורבים, רבים, הקיזו את דמם אל מול מוצבי אוס-כתף, בסיני, במבואות שכם ובקרבות הבלימה ברמת הגולן.

האנדרטה הוצבה בחזית החורש שבין עציו נערכו שריוני החטיבה ולוחמיה, בימי ההמתנה של ערב מלחמת 1967, מאז ה-19 למאי ועד שבבוקרו של ה-5 ביוני פרצו שרשרות הטנקים וזחל"מי החטיבה את "הקו הירוק" שמדרום לעמק יזרעאל, ודהרו אל לב השומרון הירדני, דרך הכפרים סנדלה ומוקבילה. האנדרטה, שעוצבה ע"י הפסלת דינה אבן-טוב, אלמנתו של עודד אבן-טוב מקבוץ שער העמקים, איש יחידת הסיור של החטיבה, שנפל בקרבות ליד שכם, נחנכה, במעמד חיילי החטיבה.

את הבסיס להקמת החטיבה היוו אנשי מילואים ושלד של אנשי קבע ששרתו ביחידות השריון שהוקמו במלחמת הקוממיות ולאחריה. לוז החטיבה היו פלוגות חרמ"ש (חיל רגלים משוריין, שנע בזחלמ"ים) ופלוגות של טנקי "שרמן" מיושנים. בסידרות אימונים שנערכו בנגב, ערב מלחמת "קדש", גובשו צוותי-קרב גדודיים וסופחו סיירת חטיבתית וגדוד של טנקי "אם איכס" צרפתיים.

למבצע "קדש" נכנסה החטיבה עוד בטרם גובשה סופית ובעיצומה של קליטת הכלים החדשים מצרפת. ממוקד ההערכות ליד ניצנה יצאו לוחמיה להתקפה חזיתית על מיתחמי אוס-כתף ואוס שיחאן, בסיני. רבים מלוחמי החטיבה נפלו בקרבות אלו וביניהם מפקדה דאז, אל"ם שמואל גלינקא ז"ל. אחד מגדודי החטיבה פנה לכיבוש רצועת עזה, פרץ לעבר חן יונס ודיר אל בלח והתחבר עם הכוחות שכבשו את רפיח.

את השנים שלאחר המלחמה הקדישה החטיבה לבניית השלד הקבוע, לקליטת הכלים ולאימון החיילים שרבים מהם באו אליה מההתיישבות העובדת (על דרך ההיתול כונתה החטיבה "חטיבת דפנה", על שם הסיגריות שעישנו רבים מחייליה, אנשי הקיבוצים).

למלחמת ששת הימים נכנסה החטיבה מגובשת ומוכנה היטב. דרכה לעומק הגדה המערבית, לאחר כיבוש טובאס וקרבות שריון בעמק זבבידה ובגילקמוס, הובילה את שריוניה לכיבוש שכם. מיד לאחר שהשלימה את יעדיה בשומרון הופנתה החטיבה, לשוב על עקביה צפונה ונערכה להסתערות החזיתית אל מול "הכמעט בלתי אפשרי" – המצוקים המוגנים של רמת הגולן. החטיבה עלתה, לרמה בציר גונן – ווסט והתפרשה משם לצפון ולדרום, משלימה את מלאכתה בביסוס השליטה על הרמה עד ולאחר הפסקת האש שם. 27 לוחמים איבדה החטיבה בששת ימי הלחימה, בשומרון ובגולן.

ביום הכיפורים (6 לאוקטובר 1973) ב־9.50 בבוקר, הוחל בגיוס החטיבה וראשוני הטנקים הגיעו לאזור נפת, ברמה, להצטרף לשרידי הכוחות שהקיזו את דמם בבלימת הגל הראשון של הטנקים הסוריים. שריוני החטיבה לחמו בציר הנפט ובציר סינדיאנה – חושנייה, ליד הכפר קצבייה ואחד הגדודים בלם, יחידי, את התקדמות הכח הסורי הקדמי מאל-על דרומה, לעבר הכנרת. בקרבות מרים אלו נהרג הסמח"ט גדעון צימבל ז"ל, ונפצעו מרבית המפקדים, בהם המח"ט מפקדי גדודים וסגניהם. ב־9 באוקטובר שבה החטיבה לתקוף באזור חושנייה ודחקה את הסורים חזרה אל "הקו הסגול", ב־11 בחודש החלה ההבקעה מזרחה, אל השטח הסורי, בפריצה לעבר צומת חאן-ארנבה. השריונים מוזעקים משם לבלימת תגבורות עירקית וירדנית, שניסו לעצור בעד כיבוש "המובלעת הסורית".

ביום חמישי, 18.10, השלימה החטיבה את משימותיה בגולן ויצאה למסעה דרומה, לעבר חולות סיני וב־6 בבוקר בשבת 20.10 חצתה את תעלת סואץ והצטרפה לאוגדת השריון שלחמה בציר ג'ניפה – קהיר ובכספריה, נגד כוח שריון של הארמייה המצרית השלישית. יחידה אחת של החטיבה התקדמה מערבה, בכביש לקהיר ונעצרה בק"מ ה־101, נקודת-ציון שהפכה לשם-דבר.

מאיר הראובני.

progress of the Syrian advance force which was moving south from El Al in the direction of the Kinneret. In the ensuing battles the Brigade's second-in-command was killed and most of its senior officers injured. They then attacked the Syrian forces in the Huseiniya area, drove them back across the "Purple Line" and began moving east into Syrian territory.

Its mission on the Golan Heights completed, the Brigade was ordered to move south to the Sinai desert and the Suez Canal. On the 20th October they crossed the canal and joined the armoured Group facing the Egyptian Third Army. One of the Brigade's units advanced westwards along the Cairo road and was halted at kilometer 101 — a map reference which later became front page news.

חבול צויד על ידי דב כהן, תל אביב

THE STAMP WAS DESIGNED BY D. COHEN, TEL AVIV

Sherman tanks. Just before the Sinai campaign ("Kadesh") the Brigade was reinforced by the addition of a Reconnaissance Unit and a battalion of French MX tanks.

The Brigade scarcely had time to reform and absorb its new French equipment before they were sent to do battle in the Sinai. In the course of bitter fighting in the Sinai desert and the Gaza strip they suffered heavy casualties and their Commanding Officer fell in action.

The Six-Day War found the Brigade fully prepared and organized. It penetrated deep into the West Bank and after the capture of Tubas, its armour spearheaded the attack on Nablus. After successfully completing its mission, the Brigade was ordered to double back on its tracks and move north for a frontal assault on the almost unassailable defence fortifications of the Golan Heights.

The Brigade fought its way to the Heights via Gonen and Wasit, spread out to the north and south and took control of the area. In the six days of fighting in Samaria and on the Golan Heights the Brigade lost 27 men.

It was on the morning of the 6th October 1973 (Yom Kippur) that the Brigade's armour was mobilised and its tanks advanced to the area of Nafah on the Golan Heights to join up with the remnants of the force that had been severely mauled in absorbing the first wave of attack of the Syrian tanks. One of the Brigade's battalions succeeded, unaided, in halting the

ARMoured BRIGADE MEMORIAL – EN ZETIM

The traveller on the Safed highway in the Galilee cannot miss the steel monument, situated at the side of the road near En Zetim, that stands as a memorial to the men of the Armoured Brigade (Reserves) who fought and died in the Sinai campaign, the Six-Day War and the Yom Kippur War.

The site chosen for the memorial was the entrance to the wood which had served as the Brigade assembly point during the long waiting period that preceded the outbreak of the 1967 war. It was from there that the troops set out in their tanks and half-tracks to cross the "Green Line" south of the Jezre'el Valley and make a dash for the heart of Jordanian Samaria.

The monument was designed by the sculptress Dina Even-Tov, the widow of Oded Even-Tov a member of the kibbutz of Sha'ar Ha-Amaqim who fell in the battle around Nablus while serving in the Brigade reconnaissance unit.

The Brigade when originally formed, consisted almost entirely of members of the reserve forces who served in the armoured units created at the time of the War of Independence. It consisted of motorized infantry in their half-tracks and a number of ancient